

Datum van inontvangstneming : 03/07/2015

Zaak C-262/15**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

1 juni 2015

Verwijzende rechter:

Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 mei 2015

Verzoekster tot „Revision”:

GD European Land Systems – Steyr GmbH

Verweerder in „Revision”:

Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Het Verwaltungsgerichtshof heeft [OMISSIS] in het door GD European Land Systems - Steyr GmbH te Wenen [OMISSIS] tegen de beslissing in douanezaken van het Bundesfinanzgericht van 29 oktober 2014 [OMISSIS] ingestelde beroep in „Revision” de volgende

b e s l i s s i n g

gegeven:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

„1) Strekt de uitzondering van aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93 van de gecombineerde nomenclatuur [bijlage I, deel II, van verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. 1), in de versie van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1001/2013 van de Commissie van 4 oktober 2013 tot wijziging van bijlage I bij verordening nr. 2658/87 (PB L 290, blz. 1)] inzake „gevechtswagens en pantserauto’s (post 8710)’ zich mede uit tot „delen daarvan”?

2) Moet aantekening 3 bij afdeling XVII van de gecombineerde nomenclatuur aldus worden uitgelegd dat een ‚wapenstation (pantserstoren)’, dat op gevechtswagens of ‚mobiele zeetransportsystemen’ en voorts in stationaire installaties kan worden gebruikt, als deel van een gevechtswagen onder post 8710 dient te worden ingedeeld omdat dat wapenstation door de producent van gevechtswagens is ingevoerd voor de productie of [Or. 2] assemblage van gevechtswagens en daadwerkelijk voor dat doel wordt gebruikt?”

M o t i v e r i n g:

Feiten:

Verzoekster tot „Revision”, een Gesellschaft mit beschränkter Haftung (GmbH, vennootschap met beperkte aansprakelijkheid), die naar eigen zeggen deel uitmaakt van een over de hele wereld actief bewapeningsconcern en waarvan de bedrijfsactiviteit onder andere bestaat in de productie van tanks, deed op 25 februari 2014 via haar rechtstreekse vertegenwoordiger, een expeditiebedrijf, bij het Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien (douanekantoor Eisenstadt luchthaven Wenen) aangifte van een goed met de benaming „wapenstation MGTS (Multi Gun Turret System)” om het in het vrije verkeer te brengen.

Op basis van een uitwendig douaneonderzoek constateerde het Zollamt het volgende: „Volgens de declaratie gaat het om een pantserstoren die reeds als te onderscheiden deel uitsluitend of hoofdzakelijk wordt ingebouwd in gevechtswagens”.

Het Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien liet het goed toe tot het vrije verkeer en deelde verzoekster tot „Revision” vervolgens mee dat het de voor dat goed verschuldigde invoerrechten had geboekt met toepassing van goederencode 8710 00 00 en een heffingstarief van 1,7 %.

Tegen die mededeling, die als aanslagbiljet gold, maakte verzoekster tot „Revision” bij bezwaarschrift van 11 maart 2014 bezwaar, waarbij zij verzocht het litigieuze goed in te delen onder goederencode 9305 00 00, het daarvoor geldende douanerecht van 0 % toe te passen en daarom het aan douanerechten verschuldigde bedrag vast te stellen op 0 EUR. Het goed waarvan aangifte werd gedaan bij de douane, is volgens haar een ingewikkeld wapensysteem, zoals blijkt uit een bijgevoegde handleiding. Het staat buiten kijf dat het wapensysteem is bestemd om later te worden ingebouwd in een door verzoekster tot „Revision” te produceren gevechtswagen. In de toelichtingen van de Werelddouaneorganisatie bij post 9305 van het geharmoniseerde systeem (GS) worden pantserstorens uitdrukkelijk [Or. 3] vermeld als wapens. Van het litigieuze wapensysteem dienen pantserstorens te worden onderscheiden die als deel van een tank uitsluitend dienen om de bemanning te beschermen, zonder echter het karakter van een wapen te bezitten. Dergelijke pantserstorens vallen ook volgens verzoekster tot „Revision” onder post 8710. Zoals uit de overgelegde handleiding evenwel blijkt, is het

litigieuze goed een ingewikkeld wapensysteem en in geen geval slechts een pantsertoren als toebehoren zoals een deksel of een deur. Het litigieuze wapensysteem kan niet alleen worden gemonteerd op voertuigen voor vervoer over land, maar zonder dat wijzigingen nodig zijn, ook op zeeschepen, of kan stationair worden ingebouwd of gebruikt in vaste installaties. Het wapensysteem wordt evenmin samen met een tank bij de douane aangebracht, aangezien de tank niet wordt ingevoerd, maar in het douanegebied wordt gefabriceerd.

Bij beslissing van 29 april 2014 verklaarde het Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien het bezwaar ongegrond. Daartegen diende verzoekster tot „Revision” een Vorlageantrag in (verzoek om een beslissing van het Verwaltungsgericht [bestuursrechter in eerste aanleg] op het bezwaar).

Tijdens het verdere verloop van de bezwaarprocedure legde verzoekster tot „Revision” een bindende tariefinlichting van het Hauptzollamt Hannover (douanehoofdkantoor Hannover), Duitsland, van 11 april 2014 over. Het gaat om hetzelfde goed als in de onderhavige bezwaarprocedure aan de orde. Volgens voormelde bindende tariefinlichting dient dat goed te worden ingedeeld onder post 9305 met als onderverdeling 9100. Die bindende tariefinlichting bevat de volgende goederenbeschrijving:

„Zogenaamd torensysteem

Volgens de door verzoekster overgelegde documenten gaat het om een samenstel van afzonderlijke technische bestanddelen die geïntegreerd zijn in een torenachtige constructie die voornamelijk bestaat uit onedel metaal. Het torensysteem vormt de basis van een wapenstation en is voornamelijk uitgerust met de volgende subsystemen en componenten: elektrische aandrijfmechanismen, gyrostabilisatiesysteem, optische en elektronisch werkende monitoren met inbegrip van displays en besturingseenheden voor de bemanning (richter en commandant), een vuurleidingssysteem, meerdere sensoren, munitiehouders en installaties voor de toevoer van de munitie naar de wapens. Het systeem is klaargemaakt voor de inbouw van een snelvuurgeschut en een machinegeweer (deze bindende tariefinlichting heeft op geen van beide oorlogswapens betrekking).” **[Or. 4]**

Na een verwijzing naar afbeeldingen gaat de goederenbeschrijving voort:

„De interactie tussen de genoemde subsystemen stelt de bemanning in staat het boordkanon en het machinegeweer te bedienen en zo doelgericht schoten af te vuren. Het torensysteem dient draaibaar te worden gemonteerd op het dak van respectievelijk mobiele zee- en landtransportsystemen of te worden gebruikt in stationaire installaties.”

Bij de thans voor het Verwaltungsgerichtshof (hoogste Oostenrijkse bestuursrechter) bestreden beslissing van 29 oktober 2014 verklaarde het Bundesfinanzgericht (bestuursrechter in fiscale zaken) het bezwaar ongegrond.

Naar het oordeel van het Bundesfinanzgericht komt aan de overgelegde bindende tariefinlichting geen terugwerkende kracht toe en dient de litigieuze pantsertoren als deel van een gevechtswagen te worden ingedeeld onder post 8710. Het betwist niet dat een dergelijke pantsertoren zou moeten worden aangemerkt als oorlogswapen in de zin van post 9301 wanneer hij geïsoleerd zou worden gebruikt. Zou men een dergelijke toren „op een schip plaatsen”, dan zou hij moeten worden ingedeeld onder post 8906 (oorlogsschepen), terwijl hij zou moeten worden ingedeeld onder hoofdstuk 93 van de gecombineerde nomenclatuur wanneer men hem zelfstandig als wapen zou gebruiken.

Tegen deze beslissing is het onderhavige beroep in „Revision” voor het Verwaltungsgerichtshof gericht. Verzoekster tot „Revision” acht de aangehaalde bindende tariefinlichting – ook zonder bindende werking – juist. Ook al is het litigieuze wapenstation (pantsertoren) zonder kanon geleverd en in zoverre onvolledig, het is ondubbelzinnig bestemd om te worden uitgerust met een kanon, en het ontbreken van een kanon staat er niet aan in de weg het wapenstation als wapen in te delen onder hoofdstuk 93. Derhalve acht verzoekster tot „Revision” aantekening 2, onder ij), bij afdeling XVII van de gecombineerde nomenclatuur relevant, op grond waarvan het litigieuze wapenstation (pantsertoren), daar het een wapen is, niet als deel van een gevechtswagen onder post 8710 van de gecombineerde nomenclatuur dient te worden ingedeeld.

Unierecht:

Artikel 12, leden 1 en 2, van verordening (EEG) nr. 2913/12 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, PB L 302 van 19 oktober 1992, (hierna: „douanewetboek”) bepaalt: **[Or. 5]**

„Artikel 12

1. De douaneautoriteiten verstrekken, op schriftelijk verzoek en overeenkomstig de volgens de procedure van het Comité vastgestelde nadere regels, bindende tariefinlichtingen of bindende inlichtingen betreffende de oorsprong.

2. De bindende tariefinlichting of de bindende inlichting betreffende de oorsprong bind[t] de douaneautoriteiten tegenover de verkrijger van de inlichting slechts voor de tariefindeling, respectievelijk de vaststelling van de oorsprong van de goederen.

De bindende tariefinlichting of de bindende inlichting betreffende de oorsprong bind[t] de douaneautoriteiten slechts ten aanzien van goederen waarvoor de douaneformaliteiten worden vervuld na de datum waarop de inlichting door de autoriteiten is verstrekt.

Wat de oorsprong betreft, [...].”

Artikel 20 van het douanewetboek bepaalt onder meer:

„Artikel 20

1. De bij het ontstaan van een douaneschuld wettelijk verschuldigde rechten zijn op het douanetarief van de Europese Gemeenschappen gebaseerd.
2. [...]
3. Het douanetarief van de Europese Gemeenschappen omvat:
 - a) de gecombineerde nomenclatuur van de goederen;
 - b) [...]

Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, PB L 256 van 7 september 1987, in de voor het beroep in „Revision” relevante versie van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1001/2013 van de Commissie van 4 oktober 2013, PB L 290 van 31 oktober 2013, bevat in bijlage I de gecombineerde nomenclatuur. In het deel II daarvan (tabel van de rechten) is afdeling XVII (vervoermaterieel) opgenomen.

De aantekeningen 2 en 3 bij afdeling XVII van de tabel van rechten bepalen onder meer:

„2. Als ‚delen’ en als ‚delen en toebehoren’ worden niet aangemerkt de navolgende artikelen, ook indien zij kennelijk voor vervoermaterieel bestemd zijn:

a) [...]

[...] **[Or. 6]**

ij) wapens (hoofdstuk 93);

k) [...]

[...]

3. Als ‚delen’ en ‚toebehoren’ in de zin van de hoofdstukken 86 tot en met 88 worden niet aangemerkt: delen en toebehoren waarvan niet kan worden onderkend dat zij uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd zijn voor voertuigen of voor artikelen bedoeld bij afdeling XVII. Indien een deel of een toebehoren beantwoordt aan de omschrijving van twee of meer posten van deze afdeling, moet het worden ingedeeld onder de post waarvan de omschrijving aansluit bij het voornaamste gebruik waarvoor dat deel of dat toebehoren zal dienen.”

In hoofdstuk 87 (automobielen, tractors, rijwielen, motorrijwielen en andere voertuigen voor vervoer over land, alsmede delen en toebehoren daarvan), dat deel uitmaakt van afdeling XVII van de tabel van rechten, luidt post 8710:

„Gevechtswagens en pantserauto's, ook indien met bewapening; delen daarvan”.

Voor deze post geldt een douanerecht van 1,7 %.

In hoofdstuk 93 (wapens en munitie; delen en toebehoren daarvan), dat deel uitmaakt van afdeling XIX (wapens en munitie; delen en toebehoren daarvan), bepaalt aantekening 1 onder meer:

„1. Dit hoofdstuk omvat niet:

a) [...]

c) gevechtswagens en pantserauto's (post 8710);

d) [...]”

In hoofdstuk 93, dat deel uitmaakt van afdeling XIX, luiden de posten 9301 en 9305:

„Post (9301):

Oorlogswapens, andere dan revolvers, pistolen en blanke wapens”

„Post 9305:

Delen en toebehoren van de artikelen bedoeld bij de posten 9301 tot en met 9304”

Voor de daartoe bestemde postonderverdeling 9305 91 00 („andere: van oorlogswapens bedoeld bij post 9301”) geldt een nulrecht. [Or. 7]

Nationaal (Oostenrijks) recht:

Op grond van § 74, lid 1, van het Zollrechts-Durchführungsgesetz (uitvoeringswet douanerecht; hierna: „ZDG”) geldt als aanslagbiljet de mededeling als bedoeld in artikel 221, lid 1, van het douanewetboek, dat wil zeggen de mededeling dat het bedrag van de rechten in verband met een ontstane douaneschuld is geboekt.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [nationaal procesrecht]

Toelichtingen bij de prejudiciële vragen:

Het Verwaltungsgerichtshof gaat er om te beginnen van uit dat krachtens artikel 12, lid 2, van het douanewetboek de in de bestuursrechtelijke procedure

overgelegde bindende tariefinlichting geen bindende werking heeft in het geval waarop het beroep in „Revision” betrekking heeft, omdat de in casu te beoordelen feiten, het vervullen van de douaneformaliteiten op 25 februari 2014, plaatsvonden voordat de bindende tariefinlichting van 11 april 2014 werd vastgesteld.

De beslissing van het Bundesfinanzgericht, die door het Verwaltungsgerichtshof moet worden getoetst, stelt niet uitdrukkelijk vast wat de aard en functie is van het litigieuze goed met de benaming „wapenstation” of „pantseratoren”. Het Bundesfinanzgericht heeft evenwel in de bestreden beslissing overwogen dat het geen twijfel koestert dat de op 25 februari 2014 voor inkleding aangeboden pantseratoren een goed is dat valt onder de genoemde bindende tariefinlichting van 11 april 2014. Het Verwaltungsgerichtshof, dat krachtens § 41 van het Verwaltungsgerichtshofgesetz (wet betreffende het Verwaltungsgerichtshof; hierna: „VwGG”) de bestreden beslissing dient te heroverwegen op basis van de door het Verwaltungsgericht aangenomen feiten, gaat er dan ook van uit dat het **[Or. 8]** litigieuze goed beantwoordt aan de goederenbeschrijving in de genoemde bindende tariefinlichting.

Niet in geding is dat het litigieuze goed na invoer in het douanegebied werd gemonteerd op een voertuig dat als gevechtswagen of pantserauto zou dienen te worden ingedeeld onder post 8710 van de gecombineerde nomenclatuur.

Verzoekster tot „Revision” beroept zich op aantekening 2, onder ij), bij afdeling XVII van de gecombineerde nomenclatuur, op grond waarvan wapens als bedoeld in hoofdstuk 93 niet als delen worden aangemerkt, en beschouwt de litigieuze pantseratoren kennelijk als wapen of als deel van een wapen, die onderscheidenlijk dat dient te worden ingedeeld onder post 9305 in hoofdstuk 93 van de gecombineerde nomenclatuur.

Het Bundesfinanzgericht baseert zich daarentegen op aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93 van de gecombineerde nomenclatuur, op grond waarvan gevechtswagens en pantserauto's (post 8710) niet onder hoofdstuk 93 vallen, en beschouwt de litigieuze pantseratoren als deel van een gevechtswagen of pantserauto.

Eerste prejudiciële vraag:

Allereerst rijst de eerste prejudiciële vraag, namelijk of de uitsluiting van „gevechtswagens en pantserauto's (post 8710)” door aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93 van de gecombineerde nomenclatuur zich mede uitstrekt tot onder post 8710 vermelde delen daarvan. Terwijl de volledige gevechtswagen of pantserauto zonder twijfel niet onder hoofdstuk 93, maar onder post 8710 dient te worden ingedeeld, staat dat voor delen van een gevechtswagen immers niet meer per se vast.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie zijn de door de Commissie – wat de gecombineerde nomenclatuur (hierna: „GN”) betreft – en door de Werelddouaneorganisatie (hierna: „WDO”) – wat het geharmoniseerde systeem (hierna: „GS”) betreft – inzake de omschrijving en codering van goederen uitgewerkte toelichtingen, hoewel rechtens niet bindend, belangrijke hulpmiddelen bij de uitlegging van de draagwijdte van de verschillende **[Or. 9]** tariefposten (zie bijvoorbeeld arrest Hof van 4 maart 2015, Oliver Medical SIA, C-547/13, punt 46).

In dat verband lijken met name de toelichtingen van de WDO bij het GS met betrekking tot het geval waarop het beroep in „Revision” betrekking heeft, tegenstrijdig te zijn.

Enerzijds vermelden die toelichtingen bij post 8710 dat tot de delen van die post „de bovenbouw van pantserauto’s en delen daarvan (pantserstorens, gepantserde deuren en deksels, enz.)” behoren. Dat zou erop wijzen dat een pantserstoren – indien is voldaan aan de voorwaarde van aantekening 3 bij afdeling XVII van de GN – als deel van de gevechtswagen of pantserauto zou dienen te worden ingedeeld onder post 8710.

Anderzijds zeggen de toelichtingen bij post 9305 (delen en toebehoren van de artikelen bedoeld bij de posten 9301 tot en met 9304) dat onder die post delen en toebehoren vallen, namelijk „1. delen van oorlogsmateriaal zoals lopen, [...], pantserstorens, [...], machinegeweren, automatische geweren enzovoort”. Dat zou erop wijzen dat een pantserstoren als deel van een gevechtswagen niet onder de uitzondering van aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93 zou vallen, onder hoofdstuk 93 zou blijven vallen en onder post 9305 zou moeten worden ingedeeld.

Bij de laatstgenoemde toelichting van de WDO komen voorts de toelichtingen van de Commissie op de gecombineerde nomenclatuur (in de voor het beroep in „Revision” relevante versie die werd bekendgemaakt op 6 mei 2011, PB C 137). Volgens die toelichtingen van de Commissie vallen onder postonderverdeling 9305 91 00, afgezien van uitzonderingen die in casu niet van belang zijn, de delen die worden genoemd in de toelichtingen bij post 9305 van het GS, punten 1 tot en met 7.

Indien aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93 zich mede uitstrekt tot delen van gevechtswagens en pantserauto’s, vallen dergelijke goederen volgens die aantekening niet meer onder hoofdstuk 93. Derhalve zouden zij evenmin onder aantekening 2, onder ij), bij afdeling XVII vallen. Zij zouden dus kunnen worden ingedeeld onder post 8710.

Aantekening 2, onder ij), bij afdeling XVII zou dan enkel gelden voor wapens die geen delen zijn van gevechtswagens en **[Or. 10]** pantserauto’s als bedoeld in aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93. Dat zouden bijvoorbeeld wapens zoals machinegeweren zijn die worden ingebouwd in andere voertuigen dan

gevechtswagens en pantserauto's, namelijk in niet-gepantserde voertuigen, en die volgens aantekening 2, onder ij), van de GN onder hoofdstuk 93 zouden blijven vallen.

Tweede prejudiciële vraag:

Indien de eerste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord, rijst de tweede prejudiciële vraag.

De tweede prejudiciële vraag rijst echter ook wanneer de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord en de pantsertoren niet als wapen onder hoofdstuk 93 zou dienen te worden ingedeeld, maar onder een ander hoofdstuk. De litigieuze pantsertoren zou immers eveneens kunnen worden ingedeeld onder post 8710 van de GN wanneer hij, wegens het feit dat hij kan worden gebruikt op tanks of schepen dan wel stationair kan worden ingebouwd, niet onder hoofdstuk 93 valt, doch niet op grond van aantekening 1, onder c), bij hoofdstuk 93 van de GN, maar omdat een dergelijke pantsertoren, waarbij ook de daarvoor bestemde wapens (kanon, boordmachinegeweer) zijn gemonteerd, – in tegenstelling tot de aangehaalde bindende tariefinlichting – niet als wapen in de zin van hoofdstuk 93 zou kunnen worden aangemerkt.

In beide gevallen zou de pantsertoren kunnen worden ingedeeld onder post 8710.

De indeling als deel onder een post van de hoofdstukken 86, 87 of 88 van de GN en bijgevolg de indeling door het Bundesfinanzgericht onder post 8710 van de GN hangt volgens aantekening 3 bij afdeling XVII van de GN af van de vraag of het een goed is waarvan kan worden onderkend dat het uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd is voor voertuigen of voor artikelen bedoeld bij afdeling XVII.

De bindende tariefinlichting, die een beschrijving bevat waarnaar het Bundesfinanzgericht in de bestreden beslissing verwijst, vermeldt uitdrukkelijk dat goederen zoals de litigieuze pantsertoren of het wapenstation niet alleen kunnen worden gemonteerd op pantservoertuigen, maar ook **[Or. 11]** op mobiele zeetransportsystemen, en voorts ook kunnen worden gebruikt in stationaire installaties.

In het geval waarop het onderhavige beroep in „Revision” betrekking heeft, heeft verzoekster tot „Revision” naar eigen zeggen dit goed uit een derde land betrokken en in het douanegebied ingevoerd om het in Oostenrijk in een (door verzoekster tot „Revision” blijkbaar gefabriceerde) pantserwagen in te bouwen of daarop te monteren. Daarbij gaat het volgens verzoekster tot „Revision” niet om een geïsoleerde gebeurtenis, maar om een deel van de productie van ten minste 68 pantserwagens, waarvoor in totaal 68 van dergelijke wapenstations (pantserorens) werden ingevoerd.

Bijgevolg rijst de vraag naar de uitlegging van aantekening 3 bij afdeling XVII, op grond waarvan als deel in de zin van de hoofdstukken 86 tot en met 88 (in het

geval waarop het beroep in „Revision” betrekking heeft, post 8710) enkel delen worden aangemerkt waarvan kan worden onderkend dat zij uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd zijn voor voertuigen of voor artikelen bedoeld bij afdeling XVII (in het geval waarop het beroep in „Revision” betrekking heeft, post 8710).

Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie het beslissende criterium voor de tariefindeling van goederen in de regel moet worden gezocht in de objectieve kenmerken en eigenschappen ervan, zoals die in de tekst van de GN-posten en in de aantekeningen bij de afdelingen of hoofdstukken zijn omschreven (zie bijvoorbeeld reeds aangehaald arrest Hof van 4 maart 2015, *Oliver Medical SIA*, C-547/13, punt 45). Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft eveneens overwogen dat ten slotte de bestemming van het goed een objectief indelingscriterium kan zijn, wanneer die bestemming inherent is aan het goed, wat moet kunnen worden beoordeeld aan de hand van de objectieve kenmerken en eigenschappen van dat goed (zie nogmaals reeds aangehaald arrest Hof van 4 maart 2014, punt 47).

Nu zou de bovengenoemde tegenstrijdigheid van de toelichtingen van de WDO bij het GS aldus kunnen worden opgeheven dat de vermelding van pantsertorens bij post 8710 ziet op pantsertorens die uitsluitend of hoofdzakelijk kunnen worden gemonteerd op of ingebouwd in gevechtswagens, terwijl de vermelding van pantsertorens bij post 9305 ziet op pantsertorens die niet alleen **[Or. 12]** kunnen worden gemonteerd op of ingebouwd in gevechtswagens, maar ook kunnen worden ingebouwd in schepen of stationaire installaties.

In het geval waarop het onderhavige beroep in „Revision” betrekking heeft, was volgens het betoog van verzoekster tot „Revision” het goed subjectief bestemd om in het douanegebied verder te worden gebruikt door de ontvanger van het goed, namelijk verzoekster tot „Revision”. Het Bundesfinanzgericht heeft zich kennelijk gebaseerd op het feit dat het betrokken goed na de invoer ervan ook overeenkomstig die bestemming daadwerkelijk werd „geplaatst op een tank”.

Of dat in het geval waarop het beroep in „Revision” betrekking heeft, volstaat opdat aan de voorwaarden van aantekening 3 bij afdeling [XVII] van de GN is voldaan, roept bij het Verwaltungsgerichtshof twijfel op in het licht van de aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, volgens welke de bestemming inherent moet zijn aan het goed, wat aan de hand van objectieve kenmerken en eigenschappen van het goed dient te worden beoordeeld.

Wenen, 19 mei 2015

[Ondertekeningen]